

kr. Som udgangspunkt behøver ligningsmyndighederne normalt ikke at interessere sig for beløbstørrelser på under 1 mio. kr., når der tages udgangspunkt i de arrangementer, som udbydes for øjeblikket.

I overensstemmelse med Skattelovrådets forslag er der tale om en midlertidig bestemmelse. Bestemmelsen har således alene virkning for fordringer, som erhverves indtil den 31. december 1993.

Da der er tale om en midlertidig bestemmelse, er det i overensstemmelse med forslaget i Skattelovrådets betænkning foreslået, at skattemyndighederne imod den skattepligtiges påstand alene kan bringe bestemmelsen i anvendelse, såfremt Ligningsrådet som den øverste ligningsmyndighed i hvert enkelt tilfælde tiltræder dette. Bestemmelsen er indsat med henblik på at sikre en ensartet praktisering af bestemmelsen over hele landet. For grupper af skattepligtige, som under ensartede omstændigheder har deltaget i fælles arrangementer med lånefinansieret erhvervelse af fordringer m.v., vil Ligningsrådet kunne træffe bestemmelse for deltagerne under ét.

Til nr. 3

Ændringsforslaget forhindrer, at et selskab får dobbeltfradrag efter det foreslåede nye stk. 5 til § 6 B, i det omfang selskabet allerede har fået fradrag for tabet gennem sambeskatning. For at hindre denne mulighed for både fradrag for tab på fordringer mod det overtagne selskab og fradrag via sambeskatning for et eventuelt underskud i det overtagne selskab indebærer en sambeskatningstilladelse efter ændringsforslaget genoptagelse af fordringshaverens skatteansættelse for indkomstår mellem selskabsovertagelsen og første sambeskatningsår med henblik på at reducere foretagne fradrag. Forslagsstillerne erkender, at denne genoptagelsesforpligtelse kan være administrativt belastende, men betragter især ændringsforslaget som en værnsregel, der skal hindre misbrug.

Til nr. 6

Efter kursgevinstlovens § 8 F, stk. 1, gælder der for visse skattepligtige særlige regler om begrænsning af fradrag for tab på finansielle kontrakter, der indeholder ret eller pligt til at

afstå aktier. § 8 F, stk. 4, indeholder ligeledes en bestemmelse om begrænsning af fradrag for tab på kontrakter, der indeholder ret eller pligt til at erhverve aktier.

Som anført i bemærkningerne til L 6 (forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer og gæld (kursgevinstloven) og forskellige andre skattelove. (Finansielle kontrakter samt fordringer og gæld), fremsat den 27. december 1990, er baggrunden for § 8 F, at der uden bestemmelsen ville være mulighed for at opnå sikre, risikofrie gevinster på grundlag af aktieavancebeskatningslovens regel om skattefrihed for aktieavancer, når aktierne har været ejet i 3 år. Der er derfor ingen tvivl om, at det har været intentionen, at aktiebegrebet i § 8 F ikke alene skulle omfatte aktier i snæver forstand, men hele området for beskatning efter aktieavancebeskatningsloven. Det vil foruden aktier bl.a. sige anpartar i anpartsselskaber, andelsbeviser og lignende værdipapirer samt tegningsretter, aktieretter og konvertible obligationer.

Det foreslås i affattelsen af § 8 F at præcisere, at aktiebegrebet omfatter alle former for værdipapirer, som omfattes af aktieavancebeskatningsloven.

Til nr. 7

Lovforslagets sigte er at ændre reglerne om den skattemæssige behandling af gevinst og tab på koncerninterne mellemværender, således at tab på fordringer mod andre selskaber inden for samme koncern kan fradrages.

Efter de foreslåede regler vil et moderselskab, der er sambeskattet med et datterselskab, såfremt datterselskabet ikke kan indfri en opstået gæld til moderselskabet, have fradrag for den gæld, der er opstået før 29. maj 1991, medens der ikke vil være fradrag for gæld opstået efter 29. maj 1991.

En sådan ordning vil selvfølgelig føre til, at datterselskabets afdrag på gæld til moderselskabet vil ske i gæld opstået efter 29. maj 1991, idet moderselskabet vil kunne vælge fordelingen af betalingen på de forskellige fordringer, det har på datterselskabet.

Der vil således ske en skattemæssigt betinget fravigelse af den sædvanlige afregningspraksis, hvor betaling på ældre varekøb anses for sket før betaling af senere opstået varekøb.